

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2710/05
01.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Slobodana Spasića, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Slobodana Dražića, članova veća, u sporu tužilaca AA, BB i VV, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tužene Državna zajednica Srbija i Crna Gora-MO, koju zastupa Odeljenje za imovinsko-pravne poslove, Beograd, Katanićeva 15, odlučujući o reviziji tužilaca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu, Gž.broj 7672/04 od 11.02.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 01.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

USVAJA SE revizija tužilaca pa se PREINAČUJE presuda Okružnog suda u Beogradu, Gž.broj 7672/04 od 11.02.2005. godine, tako što se ODBIJA kao neosnovana žalba tužene i POTVRĐUJE presuda Drugog opštinskog suda u Beogradu, P.broj 6919/03 od 09.03.2004. godine u stavovima jedan i tri izreke.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Drugog opštinskog suda u Beogradu, P. broj 6919/03 od 09.03.2004. godine u stavu jedan izreke delimično je usvojen tužbeni zahtev pa je obavezan tuženi da tužiocima na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog gubitka sina, odnosno brata isplati tužiocu AA iznos od 250.000,00 dinara, a tuženima BB i VV iznos od po 230.000,00 dinara sve sa zakonskom zateznom kamatom od 09.03.2004. godine pa do isplate. Stavom dva izreke odbijen je kao neosnovan deo tužbenog zahteva preko dosuđenih, a do traženih iznosa i to tužiocu AA za iznos od 150.000,00 dinara, a tužilaca BB i VV za po 70.000,00 dinara. Stavom tri izreke obavezana je tužena da tužiocima na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 167.500,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 7672/04 od 11.02.2005. godine preinačena je presuda Drugog opštinskog suda u Beogradu u stavovima prvom i trećem izreke tako što je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se obaveže tužena da im na ime naknade nematerijalne štete isplati i to tužilji AA na ime duševnih bolova zbog pogibije sina iznos od 250.000,00 dinara, a tužiocima BB i VV na ime duševnih bolova zbog gubitka brata iznose od po 230.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 09.03.2004. godine pa do isplate. Odlučeno je da svaka strana snosi troškove parničnog postupka.

Protiv pravosnažne drugostepene presude tužioci su blagovremeno izjavili reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da revizijski sud usvoji reviziju tužilaca, preinači presudu Okružnog suda u Beogradu i potvrdi presudu Drugog opštinskog suda u Beogradu ili da istu ukine i predmet vrati drugostepenom ili prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ranije važećeg zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 4. ZPP, ("Službeni glasnik Republike Srbije broj 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.02.2005. godine), Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija tužilaca osnovana.

Prema činjeničnom stanju utvrđenom u toku prvostepenog postupka sin odnosno brat tužilaca, sada pokojni PP, bio je u vojnoj evidenciji Vojnog odseka GG koji ga je uputio na odsluženje redovnog vojnog roka iz DD u ĐĐ, iz ĐĐ u EE, iz EE u ŽŽ, a iz ŽŽ je bio prekomandovan u DD. Pokojni PP je poginuo dana __.1992. godine u reonu DD kao pripadnik Vojne pošte zz DD koja je pripadala bivšoj JNA i koja je iako je postojala odluka Predsedništva SFRJ, od 19.05.1992. godine o istupanju navedene vojne pošte iz organizacionog sastava bivše JNA, na dan pogibije __.1992. godine izvodila intenzivna borbena dejstva u svojoj zoni odgovornosti i dalje sve do __.1992. godine kada je transformisana u Jedinicu Vojske Republike Srpske VP ii ZZ.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je prvostepeni sud primenjujući član 218. Zakona o službi u oružanim snagama koji je bio na snazi tokom 1991. i 1992. godine, kojim je propisano da za štete nastale u vezi sa vršenjem vojne službe odgovara Federacija po opštim propisima za naknadu štete, a ti propisani sadržani u Zakonu o obligacionim odnosima koji je u članovima 173. i 174. predvideo odgovornost za štetu po osnovu pretpostavljene uzročnosti (odgovornost za štetu od opasne stvari i opasne i opasne delatnosti), nalazeći da je učešće u ratnim dejstvima u kojima je došlo do pogibije PP __.1992. godine od strane neprijateljskih snaga predstavlja opasnu delatnost, odgovara tuženi kao pravni sledbenik bivše SFRJ, te je obavezao tuženog da tužiocima naknadi nematerijalnu štetu saglasno članu 200.ZOO čija nadoknada predstavlja pravičnu satisfakciju za pretrpljene duševne bolove tužilaca zbog pogibije sina, odnosno brata.

Pogrešan je zaključak drugostepenog suda, zbog čega je pogrešno primenjeno materijalno pravo, što se osnovano u reviziji tužilaca ističe, da tužiocima ne pripada naknada štete po osnovu objektivne odgovornosti tuženog u smislu člana 218 stav 3 Zakona o službi u oružanim snagama i člana 173 i 174 Zakona o

tuženog u smislu člana 210.stav 1. Zakona o službi u oružanim snagama i člana 170. i 171. Zakona o obligacionim odnosima jer je PP poginuo dana __.1992. godine, odnosno posle 19.05.1992. godine u reonu DD na čijoj teritoriji oružane snage Vojske Jugoslavije, odnosno oružane snage tuženog u vreme pogibije nisu delovale. Ovo sa razloga što je tokom prvostepenog postupka na pouzdan način utvrđeno da je pokojni PP poginuo dana __.1992. godine kao pripadnik Vojne pošte zz DD, koja nije bila rasformirana nakon donošenja odluke Predsedništva SFRJ od 19.05.1992. godine i nije bila povučena sa teritorije BIH, već se tek 16.06.1992. godine transformisala u jedinicu vojske Republike Srpske, Vojna pošta ii ZZ, pa je odgovornost tuženog za štetu zasnovana na napred navedenim odredbama zakona postojala i na dan pogibije pokojnog PP, jer je on u to vreme obavljao vojnu službu kao pripadnik bivše JNA u uslovima ratne opasnosti tj. u uslovima rizika najvećeg stepena po zdravlje i život, a u cilju zaštite Ustava u skladu sa obavezama propisanim Zakonom o službi u oružanim snagama.

Sa izloženog, a na osnovu člana 395.stav 1. ZPP, usvojena je revizija tužilaca i preinačena je drugostepena presuda Okružnog suda u Beogradu tako što je žalba tuženog na prvostepenu presudu Drugog opštinskog suda u Beogradu odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena u stavovima jedan i tri izreke te je odlučeno kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.